

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu har man jo lavet en overgangsordning, der strækker sig over 10 år for en masse af de kommende møller, og det må da gøre et vældigt indhug i markedet. De bliver jo så holdt udenfor. Og er det ikke således, at når man har et lille marked, så er der ingen konkurrence? Der er mange omkostninger, men ingen konkurrence.

Ligger der nogle beregninger for, hvor stort markedet skal være, hvor stort volumen skal være, for at det kan bære sig selv, og for at det kan give en virkelig konkurrence?

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Jeg kender ikke fru Aase D. Madsens helt personlige holdning til markedet, men som jeg ser det, er markedet jo netop en ting, som kan sikre – og vi har mange producenter af vedvarende energi i Danmark – at der bliver konkurrence, sådan at vi ikke bare ud fra en steady state-situation vil stå fast på den teknologi, men at vi netop fortsat skal udvikle teknologien, så det bliver endnu billigere. Det tror jeg på kan ske i et marked, også i et dansk vindmarked.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det er jo meget at tro, men jeg har nu ikke så stor tiltro til, at det nationale marked kan klare sig.

Vil Socialdemokratiet så oprette en fond, hvor man opkøber disse VE-beviser for at holde prisen oppe? Ellers giver det jo bagslag til vindmøllejerne, det har jeg altså ikke så meget at kommentere på. Men der må da være et eller andet. Når man har et lille volumen, så kan priserne falde, markedet kan gå i stykker, og vil man så sikre vindmøllejerne ved at lave en pulje, idet staten køber op af beviserne?

Formanden:

Fru Helga Moos som ordfører.

Helga Moos (V):

Jeg vil med det samme sige, at vi selvfølgelig ikke kan støtte det beslutningsforslag.

Det er sådan, at nu må hr. Søren Kolstrup indse, at vindteknologien skal til at blive voksen, og det vil sige, at den ikke skal være i økonomisk kuvøse med faste priser fra nu og i al evighed.

Det er, som om det her beslutningsforslag har en anden overskrift. Man kunne sige, at der lige så godt kunne stå, at regeringen opfordres til at

sløre omkostningerne forbundet med vedvarende energi. Og det er i hvert fald ikke den vej, vi vil gå.

Samtidig med at vi må indse, at vedvarende energi er kommet for at blive, fordi det er en fornuftig teknologi, må vi også indse, at det ikke fører til noget at skjule de omkostninger, der er forbundet med den vedvarende energi. Tværtimod, så skal de omkostninger beskrives.

Og den synlighed på elregningen, som vi har været med til at indføre i elreformen, har været en god synlighed. Den har været med til at skabe en debat om, at vedvarende energi koster, så befolkningen er klar over, hvor meget den koster. Så kan man vælge at kunne lide vedvarende energi eller ej, men det kan aldrig nogen sinde være sådan, at man skal fremme noget ved at skjule, hvad der er prisen på varen.

Så ligger der to ting i det her beslutningsforslag. Det ene er, at VE-bevis-markedet skal stilles i bero, og det andet er så, hvor selve regningen skal ligge, om den skal ligge hos elforbrugerne, eller den skal ligge i statskassen. Vi ønsker ikke, den skal ligge i statskassen, for den skal være synlig og ude ved elforbrugerne, så vi har integreret miljøomkostningen i selve elprisen.

Når det kommer til VE-bevis-markedet, så skal vi holde fast i det. Og jeg ved godt, at det bliver et lille marked til at begynde med, det har hr. Søren Kolstrup og fru Aase D. Madsen ret i. Jeg tror, det er sådan, at omkring 7 pct. af den vedvarende energi kommer ind under VE-bevis-markedet til at begynde med.

Men jeg ser det her som en meget større strategi. Det er sådan, at vi har fået 5 år til at eksperimentere med, hvordan man kan støtte den vedvarende energi, og hvilke former der er. Og vi ønsker i hvert fald, at støtten skal gives under markedsliggende vilkår.

Med hensyn til det VE-bevis-marked, vi skal stable på benene, så er vi blandt pionererne, men det er trods alt sådan, at der er en stor del af de øvrige EU-lande, der også vælger at gå ind og eksperimentere med certificering, så vi er ikke alene. Selv i USA, i modsætning til hvad der står i beslutningsforslaget, arbejder man med certificeringsprojekter og med handel med VE-beviser. Så det foregår altså også i nogle stater derovre.

Vi skal sikre, at når vi ser det nye eldirektiv, så er der ingen tvivl om, at vedvarende energi i den europæiske energipolitik er kommet for at blive. Vi lægger en anden vej, end man har valgt